

ארצה בתחילת 1940 משליחות בסקנדינביה, לרבות סטוקהולם, שם הכיר את אישתו מרים, שהגיעה לשם כפליטה מברלין ועבדה במחלקת העלייה של הסוכנות.

חגיגות 1 במאי בעמק הירדן התקיימו על מגרש גדול בצמח, שעד היום הוא מקום ההתכנסות של משקי האזור, ולשם חברי המשקים הגיעו בתהלוכה, כשהחולצה הכחולה והדגל האדום היו לסמל. יחד עמם - ענן אבק וחום של 40°C , כיאה ל-1 במאי בעמק הירדן. הגענו לצמח עם שאר חברי אשדות, בתהלוכה סגורה - יורם וזאב, הזוג קליינשמיט ואני. בהיותנו לא אידיאולוגים מן השורה הראשונה, קבלנו ברצון את עצתה של מרים, לחפש מפלט קצת הרחק מצמח והאבק, בבית קפה קטן על שפת הכנרת, קפה וולף, כדי ששם, ליד כוס קפה, לשוחח בניחותא בענייני דיומא. יורם הרגיש עצמו באשדות יעקב כדג במים; הוא חי את סביבתו וההירארכיה המנהלית שלה. דעתם של מארחי הייתה, כי מאחר ואין לנו למה לצפות בנהרייה בעתיד הנראה לעין, עלינו לפנות למשק אשדות בבקשה להתקבל. לא היה להם ספק, ששנינו, נני ואני, נמצא את מקומנו שם. סיכמנו שגם נני תבקר באשדות בזמן הקרוב ובהזדמנות זו תפנה ישר למזכירות המשק.